

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada XVII. Post Pentecost.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

sunt. Ita vera fiducia non confundit unquam confidentem. Quid ergo luctaris cum demandato officio, cum loco nimiam corporis tui curam! Dic generose cum Job, *Etiamsi occiderit me, sperabo in eum.*

DOMIN. XVII. POST PENTEC.

Cavendum fermentum Pharisaorum.

1. **F** *Et cum venissent discipuli ejus trans fretum oblitisunt panes accipere. Matt. 6.* Quam suavis illis fuit cum domino conversatio, quæ etiam necessariorum oblivionem induxit! O si tu saltem superfluam tui corporis curam deponeres! Faceres, si dulcius cum Deo versareris. *Qui dixit illis: cave te à fermento & pharisaorum* Christus panem animæ magis curandum ostendit, qui est verbum Dei, & curandum, ut sit sincerus, non corruptus. Ita sæpè Dominus sermonem de rebus spiritus inducit, tibi in exemplum. *At illi cogitabant, quia panes non accepimus.* Inhærent suo inutili curæ. Ita tu sermones spirituales vel transfers ad inutiles, vel si ab alio sancti miscentur, tu tuis levibus inhæres.

2. *Jesus autem dixit: Quid cogitatis intra vos, modica fidei quia panes non habeti?* Ibid. Damnat eorum nimiam de pane curam, ac corporis studium. *Non recordamini*

quinque panum in quinq; millia hominum,
 &c. neque septem panum in quatuor millia
 ad satietatem dispersorum? quasi dicat: mihi
 cura corpori vestro providendi remittatur,
 & ego faciam. O si huic te consignares pro-
 videntia, quàm esset tibi facilis obedientia,
 quam dulcis paupertas, quàm amabilis pa-
 tientia!

3. Quare non intelligitis, quia non de panem
 dixi vobis: Cavete à fermento Phariseorum.
 Tunc intellexerunt, quia non dixerit cavere
 dum à fermento panum, sed à doctrina Pha-
 riseorum. Hoc malum fermentum, axioma
 mundi, amoris proprii, hominis veteris
 principia Ab hoc fermento tibi cave: alia
 animam tuam putrefaciet, nec sapiet panis
 optimus, qui est *facere voluntatem Patris*

F E R I A II.

Curatur cæcus Bethsaida.

I. **A**dducunt ei cæcum, & rogabant, ut eum
 tangeret, & apprehensa manu cæci,
 eduxit eum extra vicum Marc. 8 Quare non
 curat eum in ipso loco? Bethsaida erat pa-
 gus, in quo multa signa & virtutes fecerat
 Dominus, & tamen nondum credebant. Unde
 de arguuntur Matt. 11. quòd non correspon-
 derint gratia: *Ve tibi Corozain, ve tibi Beth-*
saida, &c. Eduxit ergo eum Dominus, signi-
 ficans,

ficans, si non cooperetur, non sanandum. Ita res habet in omni animæ morbo Quot gratias accepisti? quàm verò parum correspondisti. Et vis sanari?

2. *Et exspuens in oculos ejus.* Ibid. Salivam primæ gratiæ, quia inciperet videre, & *impositis manibus suæ potentæ, interrogavit eum si quid videret. Et respondit: Video homines tanquam arbores ambulantes.* Jam habet principium videndi; sed humana videntur ei magna, homines videntur ingentes arbores. Parum luminis non sufficit, ut non decipiaris. Cùm & confusus est visus, & quæ mundi sunt, apparent magna. Nunquid & tibi videntur magna? Ergo parum luminis est in te. Ora Dominum *illumina oculos meos, &c.*

3. *Deinde iterum imposuit manus super oculos ejus: & restitutus est ita, ut clarè videret omnia.* Ibid. Cur moras trahit Jesus in hoc curando? quia nondum cæcus ob modicam fidem ritè erat dispositus: voluit, ut hæc cresceret, & tunc sanavit. Dispositio tua postulatur, ut Deus in te operetur. Si manus Dei in te parca est, tu facis: quia ad majora te non disponis. Stude autem te disponere ad gratiam, ut omnia clarè videas, quàm nihil sit mundus, & creaturæ, quàm

Deus sit omnia,

* *

Bb 3

FE-

Confessio Petri.

1. Interrogabat discipulos suos: quem dicunt homines esse filium hominis? Matth. 16.

Cyril. Hieros. cat. II. Quasi vit, non in a
glor & studio, sed ut suos veritatem doceret.

Petro, quod sibi revelatum erat, proditura. Ita quærit Christus semper magis cognoscere non suo, sed nostro bono. O Domine noverim te! 2. S. Th. hinc. Instruimur, ut simus solliciti quid de nobis dicatur; ut si malum corrigamus: si bonum, conservemus. Sed non alio fine, curam habe de bono nomine Ecclesie.

4. At illi dixerunt: alii Ioannem Bapt. alii Eliam &c. Bona hinc proferuntur: si non potes vitare, ut de te non dicantur mala, cura saltem non dare occasionem.

2. Vos autem quem me esse dicitis? Ibidem. Aliquid majus ab iis expectat, qui eum innumeris noverant. Respondens Petrus dixit: Tu es Christus filius Dei vivi. At quem tu dicit esse Christum? majus quid sentire debes de eo, quam secularis. Ais eum esse Deum? non est ergo honor, quem illi debes? quare tam tepidè servis? quare plus amas creaturam, quam illum?

3. Respondens Jesus dixit ei: Beatus es Simon Bar-lona, quia caro & sanguis non revelavit

velavit tibi, sed Pater meus Ib. Vides, quia caro & sanguis, seu mundi scientia non revelat ea, quæ de Deo sunt, quia *animalis homo non percipit ea, quæ sunt spiritus.* 1. Cor. 2. Averte ergo aures tuas à doctrina mundi, ut audias Deum loquentem.

F E R I A IV.

Christus mortem suam prædicat, Petrum obstinentem increpat.

1. **C**œpit eos docere, quoniam oportet filium hominis pati multa, & reprobari à senioribus, & occidi. Marc. 8. Cur illicò post confessionem suæ divinitatis prædicat mortem suam? Primò quidem, quia non est satis credere Christum esse *filium Dei*; sed oportet etiam credere, pro nobis passum.
 2. Ut, cùm venerit hora, non scandalizentur discipuli, sed cùm scirent esse Deum, deprehenderent, non ex imbecillitate, sed ex sua voluntate mori. Imprime penitus cordi tuo hoc amoris mysterium. Ut doceret laudibus occurrere aliquo, quod te humiliet.

2. Et assumens eum Petrus, cœpit increpare illum, dicens: Absit à te Domine: non erit tibi hoc. Matth. 16. An hæc est audacia Petri & temeritas? an nimius amor? Christus ait:

oportet. Petrus reponit: *non erit hoc tibi:* quia non considerat, quod Deus decrevit; quis loquatur, quem immediatè ante filium Dei professus est: sed in id statim erumpit, quod humanus affectus suggerit. Ponendum linguæ pondus est præmeditatione, si id egresses, non te tot dictorum pœniteret.

3. *Qui conversus dixit Petro Vnde post me sathana, scandalum es mihi.* Ib. Quàm durum Christo retardari à morte, quam tu causa desiderabat! quàm statim blandis superinducit aspera! quàm non est personarum acceptor, qui beatum dixit benè loquentem, mox malè loquentem increpat. Quare tibi exemplum præbet, ut etiam amicissimos non audias, qui à recto te avertere nituntur.

F E R I A V.

Cruz post Christum ferenda.

1. **S**i quis vult venire post me. Matt. 16. Arbitrarium tibi est id velle: nemo cogitur, nemo excluditur. Bona & seria ad hoc voluntate opus est, non velleitate. Hanc qui habuerit, primò *abneget semetipsum*: non tantùm deponendo externa, sed iudicium suum, voluntatem, affectus pravos, & desideria, & quidquid est veteris hominis, ac amoris proprii, occidendo. Hoc est primum à perfectionis Christianæ. Deus bone

quàm adhuc nihil didici ! Quantum restat
discendum. Et quando tandem ? (anè, si sem-
per fuerit mera velleitas, nunquam.

2 *Tollat crucem suam.* Ibid. Altera in hoc
perfectionis compendio regula est. Crucis
nomine intellige omnes animi, seu corporis
adversitates. *Tolle*, secundùm omnes inten-
siones, secundùm omnem latitudinem ob-
jecti, longitudinem temporis, celsitudinem
animi, profunditatem humilitatis : hoc est,
quidlibet, semper, constanter, humiliter. Si
Christo crucifixo adstitisses, isque hoc à te
postulasset, negassesne illi pro te morienti ?
Ergo neque nunc ei nega, quia id semper à
te petit, semper illi debes, quia semper me-
retur.

3 *Et sequatur me.* Ibid. Hic demum apex
perfectionis : quæ tribus verbis describitur :
Abstine, Sustine, Age. Sed multorum anno-
rum factis non obtinetur Sequere, sed præ-
euntem exemplo suo, teque animantem.
Cogita obligationem militis ad ducem, ser-
vi ad dominum, filii ad patrem Sequere, sed
quamdiu ? non definitur : ergo usque ad
mortem Qua via ? non describitur Ergo
molli & aspera, ad hanc non minus,
quàm ad illam promptus. Quid
egisti hactenus ? quid
ages ?

De transfiguratione Domini.

1. **A** *S*umit Jesus Petrum, & Iacobum & Ioannem fratrem eius Matth. 17. rret de duodecim ad prælibandam gloriam, qui ad ipsam gloriam paucos admittit. *Ducit illos in montem excelsum.* quia nec sublimis divitorum cognitio, nec gustus internæ consolationis acquiritur, nisi sublimitas & omnis mundi fastus transcendatur. *Ducit eos seorsum, à strepitu, & docet solitudinem internam, ac etiam externam servire animæ consolationibus.* Non percipis illustrationes & solatia? vide, an conitaris ad montem, an intrâ teipsum verè secedas.

2 *Et facta dum oraret, species vultus eius altera.* Luc. 9. Fervens oratio immutat hominem, præsertim mentalis. Tu nunquam videris lucere certè non meditaris fructuosè. Cum sine horæ, finè facis fervoris & propositorum Specularis illa potius, quàm ad praxim dirigas: sed quæ inde utilitas? fortè majus detrimentum; quia non operaris, ut cognoscis. *Resplenduit facies eius sicut sol, vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix.* Matth. 17. Ad solem facilè liquantur vestes. Noli confidere solatiis internis, momento diffluunt: sed sta in timore & soliditate virtutis, quæ rationi nititur, non dulcedini.

3. Et apparuerunt illis Moyſes, & Elias.

Marth. 17 Viri magnorum desideriorum. Tales admittuntur in terra ad gustanda cœlestia. Et dicebant excessum amoris, quem per passionem completurus erat in Hierusalem. Luc. 9. In mediis gaudiis de doloribus sermo: vel quia illi dolores Christi sunt causa nostræ beatitudinis meritoria: vel ut doceat etiam in doloribus serenum vultum, multo magis animum retinendum; & in ipsis tribulationibus gaudendum: quoniam *merces copiosa est in cœlis.*

S A B B A T H O.

Votum Petri in transfiguratione Christi.

Petrus autem dixit ad Jesum: Domine, bonum est nos hic esse. Matt. 17. Exprimunt animam suam in gustu spirituali fundamentum actiones: tunc benè omnia habere æstimat, cum illo fruitur: at in tempore tribulationis recedit, & cum Petro fugit relicto Domino. Tua sunt ista desideria. Velles virtutem, sed velles esse dulcem & facilem, non arduam & confragosam. Expende, quam imprudens hoc desiderium. Si benè nôsti virtutis indolem, omnis in arduo posita est.

2. *Faciamus hic tria tabernacula: tibi unū,*

Bb 6

Moyſe

Moyfi unum, & Elia unum. Ibid. Ubi Petrus?
 Hic in deliciis licet spiritualibus, quæ rati-
 men, ut nix ad solem, diffluunt: sit tanè bo-
 num ad modicum nos hic esse: at estne bo-
 num hic figere tabernacula, & permanere?
 Quid ais? verè non sciebat. quid diceret? Si
 redarguitur Petrus, quòd sistere vellet in
 gustu cœlesti; quid te fiet, qui in gustu carna-
 li tuarum commoditatum hæres?

3. *Hac autem, eo loquente, facta est nubes,*
 & obumbravit eos Luc. 9. Dum Petrus im-
 modicè exultat, dum de figenda in illo loco
 mansione loquitur, ecce omnis gaudii ma-
 teria momento eripitur. Intellige hinc, quid
 solidi sit in sensibili devotione aut consola-
 tione, quæ momento te deserit, & si in ea
 fundamentum virtutis ponis, collaberis. Si
 adeò bonum est his spiritualibus delitiis
 frui, cur, si modica nubes tribulationis ve-
 niat (quam sæpiùs venire necesse est) obum-
 bratur tibi animus trîstitia, tædio, languore
 &c. Alibi ergo figendum tabernaculum.

DOMIN. XVIII. POST PENTEC.

Voce de cœlo audita percellentur
 discipuli.

1. **E**cce vox de cœlo: Hic est filius meus di-
 lectus, in quo mihi benè complacuit;
 Matth.